

«Кульбабовий ангел» передасть естафету «Кривій люфі»

У книгарні «Є» презентували другу книгу відомого гумориста й артиста Романа Солила «Кульбабовий ангел. Галицьке писаніє» (перша – «Бібрецькі оповідки» – вийшла 1992 року). Тут – і сумні, і смішні історії, й складні долі людей, які, переживши окупації, репресії й інші нещастя, не втрачали почуття гумору і віри у те, що все лихе минеться. Через рік після передчасної смерті творця невмирущого образу Гані Полупанцьової друзі артиста зібралися, аби не лише презентувати нову книгу, а й поділитися спогадами про те, яким був Роман (або просто Ромцьо, як називають його близькі люди). Автор передмови Юрій Винничук розповів про ті часи, коли з'явилися «Товариство Лева» і театр «Не журись!». Роман Солило і Михайло Ріба заснували «Криву люфу». Пан Михайло згадував кумедні й зворушливі епізоди гастрольно-театрального життя, а професор Олександр Глотов, який готував книгу до видання, назвав її автора «серйозним і поважним явищем у літературі». «Романа немає, – сказав, – але літературне життя його творів тільки розпочинається. Це перший том із чотирьох, які плануємо зробити. Другий матиме назву «Крива люфа», третій – «Ганя Полупанцьова», а четвертий міститиме вірші Солила, написані у стилі японських хоку». («Високий Замок»/ № 67, 11 квітня 2012 р.)

Розширена замітка зустрічається на сторінках газети доволі часто. Вона складається з трьох частин. Розглянемо її на основі конкретного прикладу. «Ангели над Львовом» – антикваріат із пап'є-маше – заголовок замітки. Далі виділений лід, саме повідомлення: «Антикварні речі плюс пап'є-маше – таким чином створює свої незвичні роботи канадієць французького походження Джордж Гамаш. У галереї LvivArt він презентує свою другу виставку скульптури – «Ангели над Львовом», у якій давнину поєднує з сучасністю.» У наступному абзаці подаються подробиці й деталі, тобто у субліді розширюється саме повідомлення: «Колоритний митець Джордж Гамаш закоханий у Львів. Впродовж десяти років щороку відвідує наше місто, а повертаючись до рідної Канади, ностальгує за Україною. У нього нема українського коріння чи дружини, проте він уже встиг набути тут друзів, придбати помешкання та вивчити українську мову.» І завершальний абзац подає додаткову, ширшу за характером інформацію: «На виставці канадський прихильник України представив 12 скульптур, 4 графічні роботи, живопис і «жікле» - цифрові художні репродукції своїх робіт на полотні. Помітно, що жодна річ не пропадає у автора даремно: що для нашого ока – непотріб, для Гамаша – справжнє мистецтво. Старий годинник, дверна ручка, самовар, старовинні рамки, квитки, скрипка – митець «вмонтує» їх в образ чогось нового, дає йому нове життя. Опрацьовувати так матеріали Джордж Гамаш навчився в Італії та Мексиці.» («Високий Замок»/ № 112, 22 червня 2012 р.). Окрім цього до розширених заміток можна віднести матеріали під назвами: «Українські рекорди на аукціонах сучасного мистецтва» (№ 119, 4 липня 2012 р.), «Розквітле життя» Петра Ряски» (№ 51, 20 березня 2012 р.), «Він був справжнім патріотом Львова...» (№ 123, 10 червня 2012 р.).

Також виділяємо коментовані замітки. Наприклад, замітка «Крик про порятунок храму», містить інформацію про те, як група Sample Rate соціальним відео намагається врятувати костел-руїну. Ця замітка супроводжується роз'ясненням та коментарем лідера гурту Тараса Терлецького.

Якщо говори про критичну й полемічну замітку, то вони містять оцінні судження, аргументи, контраргументи й викриття. Наявні оцінки, викриття, заперечення в таких матеріалах: «Люди не можуть приїхати на Євро, бо бандити хочуть на них заробити...» (№ 69, 13 квітня 2012 р.), «Щастя міряємо від власного городу...» (№ 96, 29 травня 2012 р.) та інші.

Загалом, заміток у «ВЗ» - мало, а це означає, що у читачів немає достатньої поінформованості про важливі факти, події Львівщини.

О. Романська

Науковий керівник – ас. І. М. Мудра

ХАРАКТЕРИСТИКА ВІДДІЛІВ ГАЗЕТИ «ГАЛИЧИНА»

У структурі редакції газети є поділ на відділи. Кожний відділ відповідає за висвітлення проблем свого профілю. Успішна робота відділів газети – обов'язкова складова для кожної редакції, тому що саме від них залежить, чи будуть рубрики в газеті цікавими, а новини – актуальними.

Мета роботи – проаналізувати й охарактеризувати роботу відділів газети «Галичина». Завдання – виявити й систематизувати рубрики газети «Галичина» з січня по червень 2012 року.

«Галичина» - громадсько-політична газета Івано-Франківської області. Заснована 1990 року. Головний редактор - Заслужений журналіст України Петро Парипа. Виходить газета три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Обсяг номерів за вівторок і суботу становить 8 сторінок, за четвер – 16 (містить телепрограму).

Московський дослідник О.А. Грабельников вважає, що на характер і специфіку видань впливають, найперше, тип видання, особливості економічного регіону, вікові й соціальні особливості аудиторії[2; с. 22].

Газета «Галичина» є районним громадсько-політичним виданням, у якій найперше висвітлюють події із життя області й України загалом, але основну увагу приділяють новинам у районах і обласному центрі.

Газета містить такі відділи: економіки, агрокомплексу, соціально-побутових проблем, кримінальної інформації і моралі, наукової та релігійної інформації, інформаційно-рекламний, соціальних розслідувань, культури, освіти та політичної інформації.

Видання за вівторок найменш привабливе за зовнішнім виглядом, але на його сторінках журналісти піднімають політичні й аграрні проблеми. Це можна побачити навіть із заголовків на перших полосах видання: «Вирок кривого правосуддя» (про засудження Юрія Луценка) (випуск за 28.02.12), «Територія страху. Село Кропивник воює з екологічним свавіллям та чиновницькою недолугістю» (в. за 24.01.12). Друга сторінка присвячена темі «Час галицький», яка є незмінною і де присутні замітки про події у регіоні, про що свідчать заголовки: «У Верховині відкрили льодову арену» (за 07.02.12), «Жінка загинула від рук зловмисника» (за 12.04.12), «Піду втоплюся у річці глибокій» (за 26.06.12).

Третя сторінка під шапкою «Факти і коментарі» (інколи замінюється на «Аспекти») містить постійну колонку «Новини України». На наступних чотирьох сторінках рубрики чергуються.

На восьмій сторінці під назвою «Постскрипtum» розміщують замітки на різну тематику: «Світові таємниці», «Новини науки», події з життя культури, які відбулися в області.

Відділи газети працюють добре, тому що на сторінках видання новини - актуальні, матеріали написано цікаво, тому кожний читач може знайти собі сторінку до душі. Основна проблема видання, на нашу думку, це заголовки, які не привертають увагу читачів і не виражають основну думку матеріалу.

Четвергові і суботні номери є яскравими і привертають увагу, що пояснює велика кількість реклами на першій полосі. У цих номерах є ті ж самі рубрики, що і у номері за вівторок. Але на першій полосі у четверговому номері редакція розміщує матеріали на менш «серйозну» тематику, ніж у номерах за вівторок. Найчастіше це статті, замітки на соціальні чи культурні теми – «Свято великого футболу» (за 07.06.12), «Ринкові пригоди Великоднього кошика» (за 12.04.12) тощо. Те саме і в номері за суботу.

Отже, на сторінках газети «Галичина» розміщують на тематичних сторінках матеріали, що написано лаконічно і переконливо. Статті на тему культури не завжди привертають увагу читача. На сторінках газети найцікавіші великі і змістовні інтерв'ю. Матеріали про події у районі не дуже цікаві для жителів Івано-Франківська, але вони є невід'ємною частиною обласної газети. Головне, щоб кожен матеріал був цікавим для свого читача, адже, як вважає В. Здоровега, «ЗМІ суспільства, яке хоча б наближається до демократичного, не можуть бути нецікавими, не мають на це права»[1; с.45].

Отже, обласна газета «Галичина» є дещо провінційною, якщо порівняти її з іншими Івано-Франківськими газетами. Проте вона висвітлює події області. Робота відділів видання є традиційною і планомірною, добре організованою.

Використана література

- Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості – Львів: ПАІС, 2008. – 276 с.
- Присяжний М., Лозинський М. Організація роботи редакції газети і праці журналіста. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2008. – 182 с.

І. Ситніцька

Науковий керівник — ас. І. М. Мудра

ЕТИЧНІСТЬ ПЕРШОЇ ПОЛОСИ ГАЗЕТИ «RIA-КОЗЯТИН»*

Професійну етику журналіста характеризує його матеріал. **Мета** роботи – показати порушення етичних норм на перших полосах районної газети «RIA-Козятин». **Завдання:** оцінити етичність редакції газети «RIA-Козятин» і вказати на порушення моральних норм на перших полосах номерів у період з липня до жовтня 2012 року.

«RIA-Козятин» — районна газета міста Козятин, що на Вінниччині. За 14 років існування «RIA-Козятин» керувало близько десяти головних редакторів. Нині на чолі тижневика стоїть Артем Фляжніков, екс-журналіст вінницької редакції «RIA».

З приходом А. Фляжнікова формат газети помітно змінився. Його статті, які нерідко є російськомовними, розміщують на першій полосі. Стаття головного редактора від 12 липня 2012 року «Продали Казатин наш мэр начальнику железки?» є центральною в номері. Читачі, зокрема і я «кльнули» на інтригуючий заголовок і витратили 2,5 гривні аби прочитати, чи дійсно це так. Матеріал написаний легко, доступно й цікаво. У статті помітно харизму журналіста, його прагнення до правди, але й не спостерігається конкретної позиції автора. Цей матеріал є одним з найцікавіших, серед тих, які друкували на сторінках

* Рекомендовано до участі у підсумковій інститутській конференції та опублікування в університетському збірнику тез.